

תת"ע 9343/06/21 - מדינת ישראל נגד באסל שהלה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9343-06-21 מדינת ישראל נ' שהלה
תיק חיצוני: 10155895062

לפני	כב' השופטת מיכל דויד, סגנית נשיאה
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	באסל שהלה

החלטה

לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר ביום 03.08.21 (להלן: "פסק הדין").

המבקש, באמצעות בא כוחו, טוען כי לא זומן לדיון, ולכן לא התייצב.

בנוסף נטען, מבלי לפרט, כי נגרם למבקש עיוות דין וכי רישיון הנהיגה שלו הוא מקור פרנסתו.

המבקש כפר במיוחס לו, וזאת באופן כללי.

המשיבה התנגדה למבוקש.

דין והכרעה:

סבורני כי דין הבקשה להידחות.

תקנה 44א' לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 קובעת כי חזקת המסירה של הזימון לדיון מתגבשת בחלוף 15 ימים ממועד משלוח הזימון בדואר רשום למענו של הנאשם.

לתיק בית המשפט סרוק אישור מסירה של הזימון לדיון, אשר חזר למשיבה בציון העילה "לא נדרש". לפיכך, המבקש

זומן לדיון כדיון, ואי התייצבותו נעוצה בו.

לעניין זה אציין, כי אין די בטענה כללית, לפיה הזימון מעולם לא התקבל בידי המבקש, כדי להצדיק את ביטולו של פסק דין שניתן בהיעדר.

המבקש, אמנם, כפר בעבירה המיוחסת, אלא שמדובר בכפירה כללית ולא מנומקת, אשר אינה מגבשת את הפרמטר של חשש לעיוות דין (ראה רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם ואח').

לא נעלמה מעיני הטענה לפיה רישיונו של המבקש מהווה מקור פרנסתו, אלא שרצון המבקש, הנובע כפי הנראה מצפי לביצוע אמצעי תיקון, אשר הוטלו עליו ע"י משרד הרישוי, אינו מהווה עילה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר (ראה רע"פ 2754/12 פול ביסמוט נ' מדינת ישראל, פסקה ו (19.4.12)).

בנוסף, אציין כי על פי תדפיס נקודות שצורף לבקשה, המבקש זומן פעמיים לביצוע אמצעי תיקון - קורס נהיגה נכונה - בגין הדוח מושא התיק שבכותרת, ואין לי לקבל את הטענה לפיה נודע למבקש על שפיטתו בהיעדר אך במועד הנפקת התדפיס, אלא זמן רב טרם מועד זה.

לציין, נכונה טענת משיבה לעניין הגשת הבקשה בחלוף 30 הימים הנקובים בדיון, ולאור העידר הסכמתה לכך - דין הבקשה להידחות.

לנוכח כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

פסק הדין מיום 03.08.21 יוותר על כנו.

לפנים משורת הדין, מורה על ביטול תוספת הפיגורים.

הקנס שהוטל ישולם עד ולא יאוחר מיום 23.07.23.

ההחלטה תומצא לצדדים ולמרכז לגביית קנסות.

ניתנה היום, ד' אייר תשפ"ג, 25 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.